

Udenrigsministeriet

Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag

Sag/ID Nr.

Enhed

Dato

HPA

11. juni 2018

EUU alm. del – svar på spørgsmål nr. 99 fra Kenneth Kristensen Berth (DF) stillet den 23. marts 2018 til udenrigsministeren.

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for den præcise forskel mellem markedsadgangen til EU henholdsvis for Norge og for Canada for varer i forskellige markedsgrupper og tjenesteydelser?

Svar

Som hovedregel er varehandelen mellem EU og EFTA-/EØS-lande, herunder Norge, liberaliseret, og de fleste produkter kan indføres told- og kvotefrit. Det gælder fx industrivarer. Handlen med landbrugs- og fiskerivarer er imidlertid told- og kvotebelagt i et vist omfang. Handel mellem EU og Norge på landbrugs- og fiskeriområdet reguleres af bilaterale aftaler, hvorigennem man har elimineret told på de fleste produkter, mens andre er pålagt told eller omfattet af kvoter. Som eksempel kan nævnes, at en række kød- og mejeriprodukter, grønsager, samt fisk og skaldyr pålægges told eller er omfattet af kvoter, når de eksporteres fra Norge til EU.

Canadas markedsadgang til EU for varer er fastlagt af en bilateral frihandelsaftale, CETA, der trådte provisorisk i kraft den 21. september 2017. CETA giver toldfri adgang til EU's marked for industriprodukter og de fleste landbrugsprodukter. Siden CETA's ikrafttrædelse har 98% af alle EU's toldlinjer været toldfrie, og når aftalen er fuldt implementeret stiger dette til 99%. På visse canadiske produkter udfases tolden således gradvist, fx personbiler, fisk og skaldyr. Visse følsomme landbrugsprodukter såsom svinekød, oksekød og fjerkræ vil fortsat blive pålagt told eller toldkvoter.

Ud over told og kvoter har ikke-toldmæssige handelsbarrierer stor betydning for markedsadgangen for varer. For eksempel kan forskellig regulering skabe barrierer for handel. Derfor forpligter EØS-aftalen Norge til at indføre næsten hele EU's regelsæt for det indre marked, som bl.a. omfatter tekniske regler og standarder samt bestemmelser for fødevarer sikkerhed. Der er således næsten fuld reguleringsmæssig overensstemmelse mellem EU-landene og Norge, hvilket er en betydelig byrdelettelse for handlen. Til sammenligning forpligtiger CETA-aftalen ikke Canada til at tilpasse canadisk regulering med EU's. CETA-aftalen lægger op til et vist frivilligt samarbejde om reguleringsmæssige emner, som dog langt fra kan sammenlignes med den fælles regulering i det indre marked.

For så vidt angår tjenesteydelser er markedsadgangen til EU for Norges vedkommende også baseret på EØS-aftalen. EØS-aftalen betyder, at EU's bestemmelser om det indre marked for tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser, også gælder for Norge. Markedsadgangen i forhold til tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser, til EU for Canadas vedkommende er derimod baseret på CETA-aftalen.

Den overordnede forskel mellem de to typer af markedsadgang er, at det indre marked sikrer en bedre markedsadgang for handlen med tjenesteydelser end traditionelle frihandelsaftaler. EU's bestemmelser om det indre marked for tjenesteydelser giver f.eks. ret til at levere og modtage tjenesteydelser i andre EU/EØS-lande. Med CETA-aftalen har EU åbnet visse dele af sit marked for tjenesteydelser for canadiske virksomheder, men en række centrale sektorer er ikke medtaget, såsom den audiovisuelle sektor, post, maritim transport, telekommunikation og størstedelen af lufttransporten. En bilateral frihandelsaftale som CETA-aftalen giver således ikke samme markedsadgang til det indre marked, som tilfældet er i forhold til EU/EØS-lande.

For en mere detaljeret gennemgang af forskellen på de to typer af markedsadgang for hhv. varer og tjenesteydelser henvises til EU-Kommissionens præsentation, som blev udarbejdet i forbindelse med Brexit-forhandlingerne: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/slides_regulatory_issues.pdf og <https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/services.pdf>

Der er toldkontrol mellem EU og Norge, ligesom der også er toldkontrol mellem EU og Canada.

Siden EØS-aftalens ikrafttræden har de tre EØS/EFTA-lande, herunder Norge, gennem EØS-finansieringsmekanismen bidraget finansielt til at mindske økonomiske og sociale uligheder i EØS-området. Denne mekanisme kan ses som de tre EØS/EFTA-landes betaling for at få adgang til det indre marked. Norge bidrager endvidere gennem en særskilt norsk finansieringsmekanisme.

Med venlig hilsen

Anders Samuelson